

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

XIX. De Disciplina Psallendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

distributio psalmodū displicuerit: ordinet, si melius aliter iudicauerit: dū omnimodis id attendatur, vt omni hebdomada Psalteriū ex integro numero centum quinquaginta Psalmorum psallatur. Et Dominico die semper à capite repetatur ad vigiliis: quia nimis iners deuotionis suę seruitiū ostendunt monachi, qui minus psalterio cum canticis cōsuetudinariis per septimanæ circulum psallunt: cum legamus sanctos Patres nostros vna die hoc strenuè impleuisse, quod nos tepidi vtinā septimana integra persoluamus.

I. (QVOD NOS TEPIDI.) *Pater noster Sanctissimus Benedictus, nullum ex monachis excipit à Diuino officio dicendo: Ideoque ordinamus, quod quilibet Monachus professus officium dicat, etiam si non sit in sacris.*

De disciplina psallendi.

CAP. XIX.

Psalm. 2.

Psalm. 46.

Psalm. 137.

VBique credimus diuinam esse præsentiam, & oculos Domini in omni loco speculari bonos & malos: maximè tamen hoc sine aliqua dubitatione credamus, cum ad opus diuinū assistimus. Ideò semper memores simus quod ait propheta: Seruite Domino in timore. Et iterum, Psallite sapiēter. Et, In conspectu angelorum psallam tibi. Ergo consideremus, qualiter oporteat nos in conspectu diuinitatis, & angelorum eius esse: Et sic stemus ad psallendum, vt mens nostra concordet voci nostræ.

I. VBI-

1. (VBIQUE DIVINAM CREDIMVS ESSE PRÆSENTIAM.) Statuimus quod secundum morem nostra Congregationis alta psallatur voce, sonora, & pari, verba non protrahantur, pariter incipiaturs versus, & terminetur: punctus bonus, & bona pausa interponatur in medio cuiuslibet versus, vocibus non parcatur.
2. Volumus etiam, quod officium beate Virginis dicatur ita morose, sicut officium Domini* Et in Monasteriis in quibus sunt ultra Prælatum quatuor Monachi, omnino dicatur Officium conuentualiter in choro. Quam ordinationem intelligimus ad illos quoque extendi, qui in membris aliquibus habitant. Qui teneantur etiam, in diebus saltem festiuis Missas decantare, quod quotidie facere non postponant in Monasteriis degentes, nulla admissa excusatione. In cantu autem morose cantetur: pausa in virgulis (prout decet) fiat, & cantus figuratus vitetur omnino.
3. Et propter hoc in septimana sancta nullo pacto varietur, aut mutetur cantus, tam in Lamentationibus & Benedictus, & Passione Domini, quam in aliis omnibus: sed secundum ritum, & morem antiquum congregationis fiat, vt simplicitas, & uniformitas seruetur in omnibus, ne scandalizentur laici huiusmodi vanitatibus.
4. Et vt hoc facilius, & commodius seruetur, & nemo super his valeat excusare, volumus, vt imprimantur libelli, & ad omnia Monasteria mittantur, qui contineant omnes cantus hebdomadae sanctae, & laudes quae in receptione Nouitiorum in Capitulo cantari solent, & alia huiusmodi.
5. Neque aliquo pacto introducantur seculares ad

* In prima
editione
additur.
Sed voca
aliquanto
submissio-
re. Quod
an ignorã-
ter, an serò
ex indis-
cretia prater
missum fu-
erit incer-
tum.

cantan-

cantandum cum Monachis, nisi forte ubi deessent Monachi cantare scientes. In quo casu tunc seculares introducti non misceantur cum Monachis, sed separati, & cū minori, quo fieri potest, numero cantent: vt canentium verba cum deuotione ab audientibus percipi possint, pro temporis illius exigentia. Contra facientes verò in aliquibus prædictorum, comedant in pane & aqua in terra in Refectorio, toties, quoties.

6 Superiores verò id permittentes, dicant ex integro totum Psalterium. Prohibemus in super fieri organa in posterum de nouo in Monasteriis nostræ cōgregationis, absq; permissione capituli Generalis.

7 Si qua tamen sunt monasteria, quæ ea habuerint, non nisi in festis duplicibus, quæ obseruantur in diuersis Monasteriis, & ciuitatibus, pulsantur: & hoc per alios, quàm fratres nostros: quibus interdiciamus, tam præfatorum organorum, quam aliorum musicorum instrumentorum pulsationem: imò etiã eis in hibemus, vt nec addiscere, nec alios docere possint.

8 Et idem de cantu figurato intelligimus, videlicet quod neque ipsi addiscere, neque alios docere, neque extra chorum eo vti possint, sine licentia Superioris, sub pœna de qua supra: quoniam ex huiusmodi vana leuitate plurimos labi vidimus, in suarum perniciem animarū. In choro autem aliis diebus à præscripta hebdomada sancta, cantum figuratum penitus in hibemus.

9 Concedimus autem, quòd aliquando vltra dies solennes, Prælati monasteriorum nostrorum aliqua honesta causa (discretè tamen) possint pulsari facere organa, sed non ducatur in consuetudinem.